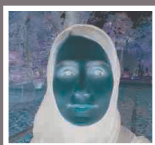

انجمن دانشجویی محیط‌زیست دانشگاه تهران در ضیافت روز درنا گزارش بازدید یک‌روزه انجمن از تالاب میقان اراک

زهرامرادی پور

دانشجوی دکتری محیط‌زیست دانشگاه تهران

شور بود؛ همین شرایط سبب گسترش پوشش گیاهی تالابی انبوه، به‌ویژه نیزارهای متراکم و زمینه جلب بسیاری از پرندگان تالابی، به‌ویژه گونه درنا شده بود. بیش‌ترین جمعیت درناهای کشور را امروزه می‌توان در این سایت مشاهده نمود. از دیگر پرندگان این بخش از تالاب می‌توان به چنگر، خوتکا، اردک نوک‌پهن، چوب‌پا، غاز خاکستری، آنقوت، حواصیل و اردک سرسبز اشاره نمود. عقاب صحرایی، عقاب خالدار بزرگ و سنقر سفید از پرندگان شکاری فعال در پیرامون این تالاب هستند که تعدادی از آن‌ها در این بازدید مشاهده شد. تالاب میقان زیستگاه ۲۰۸ گونه پرنده است و سالانه ۹۰ گونه پرنده مهاجر وارد این تالاب می‌شود. جمعیت پرندگان مهاجر این تالاب، گاه به بیش از ۱۶ هزار قطعه هم می‌رسد.

در بازدید از این سایت پرندگانی مانند درنا و فلامینگو توسط دوربین دوچشمی و تلسکوپ مشاهده شد. سپس خانم دکتر موسوی به شرح توضیحاتی در مورد این تالاب پرداختند. تالاب کویری میقان با مساحتی بالغ بر ۱۴۲۳۵ هزار هکتار در سال ۱۳۸۷ به منطقه شکار ممنوع تبدیل شد؛ مساحت منطقه شکار ممنوع آن حدود ۲۵ هزار هکتار است. این تالاب، مرتفع‌ترین تالاب کویری ایران است. باتوجه به این‌که سومین معدن سولفات سدیم کشور در این منطقه قرار داشته و پتانسیل بالایی برای استخراج

انجمن علمی محیط‌زیست دانشگاه تهران، به مناسبت پانزده آبان، روز ملی درنا، بازدید علمی یک روزه‌ای از تالاب میقان اراک در تاریخ چهاردهم آبان ماه ۱۴۰۳، با حضور ۴۰ نفر از دانشجویان کارشناسی، کارشناسی‌ارشد و دکتری محیط‌زیست و همچنین دانشجویان گروه آبیاری دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران برگزار نمود. در این بازدید علاوه‌بر دانشجویان، دکتر افشین دانه کار، استاد گروه محیط‌زیست دانشگاه تهران، خانم دکتر موسوی، معاون محیط‌طبیعی اداره کل محیط‌زیست استان مرکزی، همچنین فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست و دو تن از محیط بانان و همیاران محیط‌زیست نیز حضور داشتند.

این بازدید از ساعت ۳۰:۵ صبح از محل دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی با یک دستگاه اتوبوس آغاز شد و گروه ساعت ۱۰ صبح به تالاب میقان رسید. در ابتدا، اعضای انجمن به بازدید از سایت اول تالاب میقان پرداختند که دارای یک برج ۱۵ متری پرنده‌نگری و مجاور کارخانه استخراج سولفات سدیم بود.

بخش مورد بازدید از تالاب میقان محلی بود که پس‌اب تصفیه‌شده فاضلاب شهری با رعایت استانداردهای محیط‌زیستی وارد می‌شود و به سبب حق آبه‌ای که از این پس‌اب دریافت می‌کرد، برخوردار از آب شیرین تالاب

سولفات سدیم در این منطقه از جمله خدمات اکوسیستمی این تالاب محسوب می‌شود و باید جوامع محلی را نیز در فواید آن شریک ساخت. در ادامه، گروه به بازدید از سایت دوم تالاب میقان پرداخت. در این سایت که دارای آب شور و شوراب‌های شکل‌گرفته در چال‌های برداشت سولفات سدیم بود، جمعیت قابل توجهی از فلامینگوها مشاهده شد که برای تغذیه از آرتمیا به این بخش از تالاب مراجعه کرده بودند. این بازدید یک‌روزه در بعدازظهر پایان یافت و گروه در ساعت ۸ شب به محل دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران بازگشت.

نمک سولفات سدیم دارد، از موانع ثبت آن در کنوانسیون رامسر به شمار می‌رود. ایشان افزود بیش‌ترین معضلی که برای این تالاب وجود دارد وجود دام در قسمت‌های شمالی و جنوبی این تالاب می‌باشد که باعث از بین رفتن پوشش گیاهی تالاب شده است. در ادامه، دکتر دانه‌کار، به شرح توضیحاتی در مورد این تالاب کویری و ویژگی‌های بوم‌شناختی آن پرداختند. باتوجه به سخنان ایشان، زمانی که ورودی آب یک تالاب کم شود، غلبه تبخیر باعث جمع شدن رسوبات تبخیری می‌شود و وجود سازندها و گنبدهای نمکی باعث جمع شدن نمک بر روی سطح تالاب می‌شود. ایشان افزود که وجود معدن

